

Ponos kojim se Ličani identificiraju sa svojim krajem je izrazit. Isto tako, Ličani se u percepciji društva doživljavaju kao ljudi snažni, čvrsti i plemeniti, skloni šali. O domišljatosti Ličana, tvrdim i grubim šalama kao odrazu života, prilagodljivom i snalažljivom karakteru, govori i ova, "istinita" priča:

"Pozvao Car Franjo Josip delegaciju Ličana u Beč da im zahvali na vjernoj službi. Poslije svečanosti pozove ih na večeru, i raspitavši se prethodno o tome što Ličani vole jesti, naredi da se pred njih posluži pečeno prase. Ali, prije nego što je večera počela, Car ih upozori: "Pazite, moji Ličani, što god da vi uradite njemu, ja ću uraditi vama!" Ličani se zabrinuše i skupiše da se dogovore što da rade. Nakon vječanja vratiše se za stol, njihov starješina ustade te prasetu ispod repa gurnu prst i poliže, a zatim jedan po jedan i ostali. "Eto, br'te Vranjo", reče starješina, "mi smo svoje učinili, a sada si ti na redu....."

Autor u ovom kratkom tekstu istražuje početke ove regionalne identifikacije i njene uzroke sa osvrtom na konkretne događaje koji su tu identifikaciju uvjetovali (Izvor: <http://www.cro-eu.com>).